

የሀይሉ / ገሞራውን አስከሬን ወደ ሀገር ለመላክ የተሯሯጡት ሰዎች እውን
የገሞራውን ኑዛዜ በተመረኮዘ ነው?
እውነታ!

ከ ዘነበ በቀለ

"በዚህ ቀዳማዊ ደብዳቤዬ ላይ ብዙሀን ቁምነገሮችን ለማስፈረጅ እምብዛም አያመቻችኝም ሊመቻችኝ ካልቻለበት ወይም ከማይችልበት ምክንያቶች ውስጥ አይነተኛውና ተቀዳሚው ስለርስዎ ስለቀማኛው ማንነት በዝርዝር ለማወቅ ባለመቻሌ ነው። ስለቤተሰብዎ መሰረት ስለ ሶሻል ዕርከናዊ ደረጃዎ ስለትምህርት ጣራዎ ስለስራ ክፍልዎ ስለ ኑሮ ባህሪዎ በዝርዝር ባውቅ ኖሮ በሰፊው አሟልቼ እጅግ በሚያመረቃ አቀራረብ በግፍኩልዎ ነበር። የእርስዎን ገበናዊ ራዕይ በመላ ምት ጅምላዊ ትኩረት ላይ ግን አንድ ነጥብ ፍንትው ብሎ በግልጽና በጉልህ ታይቶኛል። የሰውን መብታዊ ድንበር በመጣስ የህግን ሉዓላዊ ህንፃ በመናድ የነፃነትን የሰዎች ፀጋ በማርከስ ከግልዎ ሀብትና ንብረት ውጭ በጊዜያዊ ትምክህትና በማን አለብኝ ዕብራታዊ ውጥረት የሌላ ሰው ዐፅመ ርስት መዘረፍዎ ነው። ይህ ድርጊትዎ ጥሩ ማጋለጫ ስለሚሆን 'ቢንጎ' ብያለሁ።" ይላል ገሞራው!

የቦታውን የባለቤትነት መብት ለተጋፉ ሰዎች ማለትም ለወያኔ በግልፅ በፃፈው ጦማር ግርጌ በአራተኛው ገፅ ላይ 'መከራቸሚያ' በሚል ርዕስ ያሰፈረውን ግጥም መንጭቀው አውጥተው ኑዛዜው ነው ያሉን ሰዎች ከያቅጣጫው በሚደረግላቸው ትብብር ሲደናበሩ መመልከቱ አስቂኝ ነው።

መከራቸሚያ!

ባያውቁት ነው እንጂ የኔን ቋሚ ንግርት፤
በተወለድኩበት ነው የምቀበርበት
ሌላ ቦታ ሳይሆን በትውልዴ መሬት።

አስቀድሞም ቢሆን እትብቴ ተቀብሯል
ቀሪውም አካሌ በእርግጥ በክብር ያርፋል።
ሲንከራተት ኖሮ አካሌ የትም ምድር
በስተመጨረሻ የሚያርፍበት አፈር
ከተወለድኩበት ነው በክብር የሚቀበር።

በመቃብሬም ላይ በስተራስጌው በኩል
እኔም እንደርስዎ ህያው ነበርኩ የሚል
በትልቁ ቋጥኝ ላይ ተቀርቦ ይፃፋል
ይኸ ሁሉ ንግርት ከወዲሁ ታውቋል
ከዚያ ርስት ለመንቀል ታዲያ እንዴት ይቻላል?

በማለት ይገልጻል።

ገሞራው! እትብቴ በተቀበረበት ነው አስከሬኔ የሚያርፈው ሲል የተባረከ የተቀደሰ ብሎ በፅሁፉ ውስጥ ባሰፈረው ሃሳብ ተመርኩዞ መቃብሩ በአባቱ ቅጥር ግቢ ውስጥ እንዲሆን ምኞቱን ከመግለፅ ውጭ ሌላ አላለም። ነገሩን አወላግደው ለማቅረብ የፈለጉ ግለሰቦች ቪኦኤን ጨምሮ ግጥሙን እንደኑዛዜው በማስመሰል በንባብ ሲያቀርበው ትንሽ እንኳ የማጣራት እርምጃ ልውስድ አለማለቱ ትዝብት ውስጥ የሚጥለው ነው። ወደ አስራ ስድስት ገዎች የያዘው የገሞራው ፅሁፍ የተፃፈው በ1999 እንደ ፈረንጆች አቆጣጠር ነው።

" የቅዱሳንን ዐፅመ ርስት ርኩሳን አይወስዱትም"
የማስጠንቀቂያ ጦማር ቁ. አንድ
ገሞራው ዘስዊድን

በሚል ርዕስ የፃፈው ጦማር ሁኔታውን በግልፅ ያብራራል። በአጠቃላይ ፅሁፉም ሆነ ግጥሙ የሚያተኩረው በተቀማው የአባቱ ቤትና መሬት ላይ እንጂ ስለ አስከሬኑ ኑዛዜ አልነበረም።

"ላለፈው ምዕት ዓመት በሰብአዊነት አገልግሎት ላይ የቆየ ክቡር መካን በመሆኑም አንድ ትልቅ የመታሰቢያ ሀውልት ታንቦበት ት/ቤት፣ መፃሕፍት ቤት፣ የሆነ የታሪክ ተቋም (Historical Institute) ለዘለቄታው ህያው ሆኖ መኖር እንዳለበት ለሰው ክብር የሚያስቡ ኢትዮጵያውያን ሁሉ የሚያምኑበት ሀቅ ነው።" ሲል ምኞቱን ያሰፍራል። በተጨማሪም እንዲህ ይላል!

"አሁን ይህ ቦታ በዳረጎትነት ተሰጠኝ ብሎ የሚጨፍረውና ጮቤ የሚረገጠው ሰው በቀጣይ የፍትህ ወቅት የደም እንባ ከሚያለቅስ ዛሬውኑ አስረክቦ ዞር ቢል ይመረጣል። በዚህም ፍትህዊ ድርጊቱ ከበስተሁዋላው ፀፀት ሊድን ይችላልና!! ብሎ በማያሻማ መልኩ ያስጠነቅቃል። በመቀጠልም ' አንድ ሀሙስ ዕድሜ የቀረው ወያኔ / ኢህአዴግ እየተደናበረች የምትሰራውን በደል ፍዳ ስቃይና መከራ በቆየ ልምዴ መሰረት ግጥምም ሆነ መጣጥፍ እያዘጋጀሁ የምጠዘጥዘበትን ለአቤቱታ መፃፊያ እንዳደርገው ጊዜ ስለወሰደብኝ እጅግ አዝናለሁ።' በማለት ተከታዩን ጦማር 3 ለማቅረብ ቃል ገብቶ ይሰናበታል።

በዚህ ፅሁፍ ውስጥ የት ቦታ አገሬ ወስዳችሁ ቅበሩኝ እንዳለ ግልፅ አይደለም። የሚያሳዝነው አሟሟቱ በውል ሳይታወቅ፣ ንብረቱ በህግ ሳይከበር በወንድሞቹ ልጆች አሽቃባጭነትና በአንዳንዶች ቸፍቸፍታ ገሞራው ባልፈቀደው ሁኔታ እንዲቀበር መሆኑ ያሳዘናል። ሆኖም ግን ታሪክና ትውልድ ሲያስታውሱት እንደሚኖሩም ጥርጥር የለውም።

ኢትዮጵያ ለዘላለም ትኑር!!!